

Jáksó László kétmilliárdja

2011 szeptember 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A Népszabadság értesüléséért, miszerint készül? szappanoperájával Jáksó László akár kétmilliárdos szerződéshez is juthat az MTV-ben, hálásnak kell lennünk. S bár az efféle hírekről a jobboldali térfélen taktikusan hallgatni illik, mi igyekezzünk csak tárgyyszerzők és igazságosak lenni.

Jáksó Lászlót szeretni vagy gyűlölni mindenkinek szíve joga. Ha visszarévedek a Heti Hetes című proletárhíradóban alakított mellékszerepére, József Attila halhatatlan sora jut eszembe: „okos urak közt játszottam a bambát...” Lássuk be, nem könnyű mesterség az övé. Belesimulni mások gondolataiba, gázsulálni a humor nagyjáéúinak, alájátszani mondjuk egy Hernádi Jucusnak, roppant nehézségű feladat.

Társaival együtt Jáksó László hosszú éveken át azok ellen fűtötte az embereket, akiknek a kegyelméből most busás szerződéshöz jut. Arra az Orbán Viktorra szórta, szórták vég nélkül a kis humorbonbonokat, akinek a második kormánya most tétlenül nézi, amint ezt a modoros és jelentéktelen álláshalmazót az új politika nagyjáéúí, vagy nem is tudom, kik, közpénzből dédelgetik.

Az eset első tanulsága tehát az, hogy a kétharmados gyűztes tisztességgel megfizeti politikai ellenfeleit. De akkor hol a határ? Bajor Imrét megkínálják majd a fűm?sorid?vel? Vagy Mester Ákos 168 Óráját is megtámogatják a balfácán tolerancia jegyében? És ha alázatosan, lesütött szemmel bekopogtat valamelyik fontos ember ajtaján, Farkasházy Tivadar is kap pénzt, posztót, paripát?

A másik tanulság mer?ben erkölcsi természetű. Miközben teljesen apolitikus, „csak” munkájukat végző televíziósokat is elbocsátottak százával a közszoálalati szférából, nehéz épkézláb magyarázatot találni arra a jogos kérdésre, hogy a Jáksónak „járó” súlyos számmilliókból nem kellett volna inkább ?ket megmenteni? Talán nem t?nik demagógiának, ha azt állítom, hogy az elbocsátások mögött hús-vér emberek, családok, gyermekek állnak... ?ket vagy Jáksót László szappanoperáját választja a polgári Magyarország?

A Jáksó-eset azonban csak tünete egy sokkal nagyobb rendellenességnek. És erről feltétlenül szót kell ejtenünk.

A választási éjszakán megvilágosodott celebek, a kétharmadhoz dörgöl?dz? prozeliták, a dollártekintetű szerencselovagok nem alakíthatják az új Magyarországot. Nem, mert eddigi életüket éppen a mi értékeink tagadására építették. Nem hitelesek azért sem, mert ha fordul a kocka, újra baloldaliak lesznek: valójában sem hitük, sem erkölcsi hitelük, sem jöv?képük nincs. Ezekre az emberekre tehát nemzeti politikát építeni nem lehet.

2002 óta szívósan építkeznek a magyar jobboldal. Közös akarásunknak, munkánkknak, lelkesedésünknek az eredménye a tavalyi történelmi fordulat. Csakhogy az út még nem ért véget, és különösen a mostani kusza és néha oly reménytelen gazdasági helyzetben újra és újra meg kell szólítani az embereket, el kell érni a hozzánk hasonló értékrendet vallókat.

A Jáksó-üggyel és a hasonló balfogásokkal viszont elbizonytalanítjuk a saját táborunkat.

Üzenem annak, aki Jáksó László szerződését jó ötletnek tartotta, de legalábbis nem tett ellene semmit, hogy az ország roppant nehéz helyzetben van. Pattanásig feszült a hangulat – az indulatokat persze rendesen szítják jobbról és balról –, a társadalom lerongyolódott, az emberek rosszkedvűek, fásultak, és tökéletesen elégük van a nagy ívű programokból.

Itt és most pont erre volt szükségünk. Jáksó László kistafirozására, kétmilliárdból.

Tudják, mennyi kétmilliárd forint? Pontosan ennyi jut a Nemzeti Eszközkezelő Társaságnak a devizahitelek megsegítésére. No comment...

Ha ilyen vállvonogatósan kötnek busás szerződéseket az állítólag közszolgálativá pofozott televízióban, akkor miben is különbözünk a túloldaltól? És mit írjunk mi, jobboldali újságírók? Hallgassunk, mint a csuka, vagy vállaljuk a belső bomlasztás vádját? Mit válaszoljunk azoknak, akik azt mondják majd nekünk, hogy ők éppen a Jáksó-félek ellenében szavaztak a Fidesz–KDNP-re? Miféle értékrendszer, milyen gondolat jegyében kellene megvédenünk az ilyesfajta döntéseket?

Gyorsan felejtünk.

Nemcsak a magam, de minden jobboldali újságíró nevében, aki két cikluson keresztül, és még elötte harcolt az országrontás ellen, írom a következőket. Nem Jáksó László e-mailjeit olvastam a titkosszolgálat éveken keresztül. Nem az ő telefonját hallgatták le. Nem Jáksó Lászlót fenyegették nemzetbiztonságiak kérésű kávézás közben, nem őt rabosították, nem őt ítélték felfüggesztett szabadságvesztésre. Nem Jáksó vágta Gyurcsány szemébe az igazságot, amikor annak még egzisztenciális tétje volt. Nem Jáksó László magánéletét kutatták titkosszolgálati eszközökkel. És nem Jáksó László és barátai hisznek ma is a polgári Magyarországon, mindannyiunk közös hazájában.

Nem ők, nem ők, hanem mi. Mi, akik beleszülettünk, és nem belebotlottunk a nemzeti gondolatba.

Ideje észhez térni, és betartani az elemi tisztesség szabályait. Amelyek sorában az első, a legfontosabb Eger 1552-es ostroma, Dobó István ideje óta mit sem változott: az ellenséggel nem barátkozunk! Ha pedig mégis őket választjuk, akkor semmiben nem különbözünk a túloldaltól.

Vannak bonyolult ügyek, ez nem az. Azt is mondhatnánk, kristálytisztán egyszer?

Szentesi Zöldi László, magyarhirlap.hu

Ajánló
